

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. april 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-776/16-0007
Dok.: BBO41128

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 31 vedrørende forslag til lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love (Adoption uden samtykke, stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.) (L 105), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. april 2009.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Bastrup (SF).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 31 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love (Adoption uden samtykke, stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.) (L 105):

”Hvad er under henvisning til besvarelsen af L 105 – spørgsmål 2 grunden til, at ministeren ikke har kommenteret på følgende afsnit i Socialrådgiverforeningens fremsendte oplæg udarbejdet af seniorforsker Tine Egelund:

”Endelig en kommentar til forslaget om, at tvangsadoptioner vil kunne anvendes over for børn, der har været anbragt 3 år og derover. En kollega og jeg har i en anden sammenhæng regnet på alle børn, 0-17 år, anbragt i 2005. Det var i alt 14.246 børn. 52 pct. af dem, svarende til 7.408 børn, havde været anbragt 3 år og derover. Det vil sige, at det er ganske mange børn, der potentielt opfylder lovforslagets krav om anbringelsens varighed, hvilket stiller særlige krav til en yderst præcis definition af, i hvilke tilfælde tvangsadoption kan komme på tale.”

Svar:

Justitsministeriet skal indledningsvis understrege, at lovforslaget ikke indebærer, at et barn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, alene på grund af anbringelsens varighed vil kunne bortadopteres uden samtykke fra barnets forældre.

Adoption uden samtykke kan efter lovforslaget kun ske i de særlige tilfælde, hvor væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Ved adoption uden samtykke af et barn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, er det desuden en betingelse, at forældrene varigt er uden forældreevne.

Som det endvidere fremgår af Justitsministeriets tidligere besvarelser af spørgsmål nr. 7 og 28 fra Folketingets Retsudvalg, er det efter lovforslaget en betingelse, at servicelovens bestemmelser for tvangsfjernelse af børn skal være opfyldt, før en sag om bortadoption uden samtykke efter forslaget til adoptionslovens § 9, stk. 3 og 4, kan indledes.

Serviceovens anvendelsesområde for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er væsentligt bredere end det foreslåede anvendelsesområde for adoption uden samtykke. F.eks. kan en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet træffes på grundlag af et forhold, der på trods af en aktuel alvorlig situation, kan forventes at have en midlertidig karakter, og

hvor der er udsigt til, at forholdet ændres, således at barnet kan hjemgives. Herudover omfatter servicelovens bestemmelser også tilfælde, der er begrundet i forhold hos barnet, f.eks. misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre sociale vanskeligheder.

Forslaget om adoption uden samtykke omfatter til forskel herfra alene de tilfælde, hvor forhold hos forældrene gør, at disse varigt er uden forældreevne. Forhold hos barnet, f.eks. misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre sociale vanskeligheder, vil derimod ikke være tilstrækkelige til, at der kan gennemføres en adoption uden samtykke. En adoption – med eller uden samtykke – vil i disse situationer ofte slet ikke være til barnets bedste.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til den tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 8 og 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.